

RETTEEN I VIBORG DOM

afsagt den 17. februar 2026

Sagen er behandlet for lukkede døre.

Sag BS-56747/2025-VIB

Sag om tvangsadoption af Barn

Klager (Biologisk far)

(advokat Thomas Lorentzen, beskikket)

og

Klager (Biologisk mor)

(advokat Thomas Lorentzen, beskikket)

Yderligere part:

Barn

(advokat Louise Juul, beskikket)

Denne afgørelse er truffet af Dommer.

Sagens baggrund og parternes påstande

Ankestyrelsen har den 10. november 2025 truffet afgørelse om, at Barn, født Dato (2025), kan frigives til adoption.

Afgørelsen er truffet på baggrund af indstilling af 27. august 2025 fra børne- og ungeudvalget i Kommune 1.

Ankestyrelsens afgørelse er truffet i medfør af adoptionslovens § 9, stk. 2, og stk. 3.

Klager (Biologisk far) og Klager (Biologisk mor) har anmodet om, at Ankestyrelsen indbringer afgørelsen for retten. -

Klager (Biologisk far) og Klager (Biologisk mor) har nedlagt påstand om, at retten ophæver Ankestyrelsens afgørelse, subsidiært udsætter sagen med henblik på inddragelse af VISO.

Ankestyrelsens repræsentant har nedlagt påstand om, at retten opretholder afgørelsen.

Advokat Louise Juul har for Barn erklæret sig enig i Ankestyrelsens påstand. -

Oplysningerne i sagen

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Det fremgår af Ankestyrelsens begrundelse:

”...

Begrundelsen for afgørelsen om at frigive Barn til adoption

Sådan vurderer Ankestyrelsen sagen

Vi vurderer, at betingelserne for adoption uden samtykke er opfyldt, herunder at det er sandsynliggjort, at Klager (Biologisk far) og Klager (Biologisk mor) varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for Barn.

Vi vurderer, at væsentlige hensyn til, hvad der er bedst for Barn taler for adoption, og at det må antages at være til gavn for Barn at blive bortadopteret af hensyn til stabilitet og kontinuitet i Barns opvækst.

Vi vurderer, at betingelserne for anbringelse uden for hjemmet uden samtykke, er opfyldt.

Hvad er afgørende for resultatet

Vi lægger vægt på, at Klager (Biologisk far) og Klager (Biologisk mor) har vanskeligheder af omfattende og varig karakter.

Vi lægger om Klager (Biologisk far) vægt på, at den samlede testning i forældrekompetenceundersøgelsen af 4. juni 2025 viser, at han har en væsentlig nedsat kognitiv kapacitet, som kraftigt forringer hans evne til selvstændigt at varetage en sædvanlig daglig livsførelse. Vi lægger også

vægt på beskrivelserne af, at Klager (Biologisk far) har omfattende følelsesmæssige vanskeligheder i et omfang, der medfører reel nedlukning af hans følelser og begrænser hans kontaktevner. Klager (Biologisk far) beskrives desuden med en ambivalent/desorganiseret tilknytningsstil, som gør, at han har tendens til ansvarsforskydning og fremstår med en kaotisk måde at knytte bånd til andre. Klager (Biologisk far) fremstår herudover med en meget sårbar mentaliseringsevne, som medfører forringede repræsentationer af Barn samt en grænseoverskridende og usikker adfærd i samspillet.

Videre lægger vi vægt på, at Klager (Biologisk far) beskrives med meget idylliseret og forenklet selvbillede, som medfører manglende selvindsigt, ligesom han fremstår med begrænset eller ingen erkendelse af omfanget af sine udfordringer i relation til sit forældreskab, hvilket kan begrænse hans motivation for og evne til at modtage støtte og vejledning.

Vi lægger endelig vægt på, at det i den udarbejdede forældrekompetenceundersøgelse sammenfattende vurderes, at Klager (Biologisk far) ikke besidder de nødvendige kompetencer til at sikre såvel Barns basale som følelsesmæssige sundhed, udvikling og trivsel, uden at hun lider overlast. Det vurderes i den forbindelse, at kompenserende og støttende indsatser i hjemmet, som følge af omfanget og karakteren af Klager (Biologisk far)s kognitive og mentaliseringsmæssige udfordringer, ikke kan føre til en anden vurdering. Hertil kommer yderligere, at Klager (Biologisk far) heller ikke vurderes stabilt og vedvarende at kunne tage sikkerheden for Barn i en hverdagskontekst. Det er i den forbindelse endvidere vurderingen, at Klager (Biologisk mor) hverken praktisk eller følelsesmæssigt er i stand til at kompensere for Klager (Biologisk far)s mangler i forældreskabet.

Det konkluderes samlet i undersøgelsen fra juni 2025, at Klager (Biologisk far)s kognitive forudsætninger for at udvikle sig er ganske sårbare, ligesom han også ses med massive eksekutive vanskeligheder i et omfang der eksempelvis har ført til, at han nu er tilkendt førtidspension. Hertil kommer, at Klager (Biologisk far)s personlige fleksibilitet i forhold til at kunne ændre sin forældreadfærd er stærkt begrænset, og han ses videre med en meget begrænset evne til omstillingsparathed og i stedet en strategi, der bærer præg af undgåelse og fornægtelse. Det er i den forbindelse vurderingen, at Klager (Biologisk far) ikke er i stand til at indgå i et forpligtende samarbejde med fagprofessionelle omkring udviklingen af sin forældreevne. Herudover er Klager (Biologisk far) diagnosticeret med paranoid skizofreni, med fortsatte psykotiske symptomer i dagligdagen trods medicinsk behandling. Han har herudover i sit liv gennemgående udvist en meget lav grad af social stabilitet. Udgangspunktet, for at Klager (Biologisk far) på sigt vil kunne udvikle sin evne til at tage vare på sig selv og andre, vurderes meget sårbart, ligesom behandlingsbehovet er omfattende samtidig med, at Klager (Biologisk far) slet ikke er motiveret for at tage imod hjælp.

Selv når der henses til Klager (Biologisk far)s unge alder, er det vurderingen at han ikke inden for en for Barn relevant tidshorisont kan blive i stand til at varetage omsorgen for hende, hverken selvstændigt eller med støtte. Det vurderes derfor sandsynliggjort, at Klager (Biologisk far)

i en for Barn relevant tidshorisont, vil være ude af stand til at varetage hendes behov og udvikling.

Vi lægger om Klager (Biologisk mor) vægt på, at den samlede testning i forældrekompetenceundersøgelsen af 4. juni 2025, viser, at også hun har en væsentlig nedsat kognitiv kapacitet, som kraftigt forringer hendes evne til selvstændigt at varetage en sædvanlig daglig livsførelse. Klager (Biologisk mor) er desuden beskrevet med omfattende følelsesmæssige vanskeligheder, som medfører impulsivitet og uforudsigelighed, ligesom det forringer hendes kontaktevner. Hun mangler evne til at reflektere over sig selv og fremstår udtalt umoden i et omfang, der begrænser hendes motivation for og evne til at modtage støtte og vejledning. Videre beskrives Klager (Biologisk mor) med en stort set fraværende mentaliseringsevne, der medfører forvrængede repræsentationer af Barn og grænseoverskridende og uforudsigelig adfærd i samspillet. Hertil kommer, at hun fremstår med en udpræget desorganiseret tilknytningsstil med afvisende træk og tendens til passivitet og ansvarsfralæggelse samt en sårbar evne til at knytte bånd til andre.

Vi lægger endelig vægt på, at det i den udarbejdede forældrekompetenceundersøgelse sammenfattende vurderes, at Klager (Biologisk mor) ikke besidder de nødvendige kompetencer til at sikre såvel Barns basale som følelsesmæssige sundhed, udvikling og trivsel, uden at hun lider overlast. Det vurderes i den forbindelse, at kompenserende og støttende indsatser i hjemmet ikke kan føre til en anden vurdering som følge af omfanget og karakteren af Klager (Biologisk mor)s kognitive og mentalliseringsmæssige udfordringer. Hertil kommer yderligere, at Klager (Biologisk mor) heller ikke vurderes stabilt og vedvarende at kunne varetage sikkerheden for Barn i en hverdagskontekst. Det er i den forbindelse vurderingen, at Klager (Biologisk far) hverken praktisk eller følelsesmæssigt er i stand til at kompensere for Klager (Biologisk mor)s mangler i forældreskabet.

Det konkluderes samlet i undersøgelsen fra juni 2025, at Klager (Biologisk mor)s kognitive forudsætninger for at udvikle sig er ganske sårbare, ligesom hendes massive eksekutive vanskeligheder i kombination med hendes følelsesmæssige udfordringer medfører, at hun ikke kan udnytte sit kognitive potentiale i dagligdagen. Hertil kommer, at Klager (Biologisk mor)s personlige fleksibilitet i forhold til at kunne ændre sin forældreadfærd er stærkt begrænset, ligesom hun ingen interesse udviser i at udvikle sig. Det er i den forbindelse vurderingen, at Klager (Biologisk mor) ikke er i stand til at indgå i et forpligtende samarbejde med fagprofessionelle omkring udviklingen af sin forældreevne. Hun har herudover svært ved at passe den medicinske behandling for hendes psykiske vanskeligheder og har i sit liv gennemgående udvist en meget lav grad af social stabilitet. Udgangspunktet, for at Klager (Biologisk mor) på sigt vil kunne udvikle sin evne til at tage vare på sig selv og andre, vurderes meget sårbart, ligesom behandlingsbehovet er omfattende samtidig med, at Klager (Biologisk mor) slet ikke er motiveret for at tage imod hjælp.

Selv når der henses til Klager (Biologisk mor)s unge alder, er det vurderingen, at hun ikke inden for en for Barn relevant tidshorisont

kan blive i stand til at varetage omsorgen for hende, hverken selvstændigt eller med støtte. Det vurderes derfor sandsynliggjort, at Klager (Biologisk mor) i en for Barn relevant tidshorisont vil være ude af stand til at varetage hendes behov og udvikling.

Om Barn fremgår det, at hun anbringes kort tid efter fødslen i sin nuværende plejefamilie. Hun beskrives i gennemgående god udvikling og trivsel. Barn fremstår med gode evner til selvregulering og tydelige kommunikationsstrategier, ligesom hun har et stort, men relevant behov for kontakt og samregulering. Barn beskrives også med en tryk og positiv tilknytning til plejefamilien. Der har tidligere været opmærksomhed i forhold til Barns hovedomfang. Via ultalydsscanning og MRscanning er der imidlertid konstateret væske omkring kraniet i et omfang, der ikke giver anledning til bekymring.

Barn har ingen søskende. Der er således ikke en søskenderelation, der er hindrende for gennemførelse af en adoption.

Vi henviser desuden til, at Barn er anbragt uden for hjemmet med samtykke fra Klager (Biologisk far) og Klager (Biologisk mor).

Vi lægger vægt på, at vi anser betingelserne for anbringelse uden for hjemmet uden samtykke for opfyldt, idet vi vurderer, at der er åbenbar risiko for, at Barns sundhed og udvikling vil lide alvorlig skade på grund af utilstrækkelig omsorg for Barn ved ophold i hjemmet. Klager (Biologisk far) og Klager (Biologisk mor) kan på grund af begrænsede personlige ressourcer ikke give Barn tilstrækkelig omsorg i dagligdagen.

Vi lægger endelig vægt på, at der forinden fødslen af Barn har været iværksat støtteforanstaltninger, herunder i form af familiebehandling, der afbrydes ved Klager (Biologisk far)s og Klager (Biologisk mor)s fr aflytning fra kommunen, og som heller ikke har bedret de hjemlige forhold.

Vi er opmærksomme på, at Klager (Biologisk far) og Klager (Biologisk mor) ikke ønsker bortadoption af Barn, og at de med hjælp ønsker genoptagelse af samværene. Det ændrer ikke ved resultatet, fordi vi vurderer, at Klager (Biologisk far) og Klager (Biologisk mor) ikke vil kunne udvikle deres forældreevne således, at de vil kunne varetage omsorgen for Barn.

Vi henviser til, at kommunen den 24. juni 2025 har indkaldt Klager (Biologisk far) og Klager (Biologisk mor) til samtale omkring retsvirkninger omkring adoption og adoptionsprocessen. Efter Klager (Biologisk far)s og Klager (Biologisk mor)s ønske er samtalen dog afholdt telefonisk. Kommunen har herefter påbegyndt sag om adoption.

Ankestyrelsen har den 3. oktober 2025 sendt vejledningsbrev om adoption uden samtykke til Klager (Biologisk far)s og Klager (Biologisk mor)s advokat.

...

Forklaringer

Klager (Biologisk far) og Klager (Biologisk mor) har afgivet forklaring.

Klager (Biologisk far) har forklaret, at han og Klager (Biologisk mor) nu bor i en treværelseslejlighed i By. Han husker ikke, hvornår de flyttede til By, men han kommer oprindeligt fra By.

Han er stadig i medicinsk behandling for sin paranoide skizofreni. Han er velmediceret nu med dagligt 960 mg af sin medicin. Han har kontakt med psykiatrien telefonisk en gang om ugen, hvor de taler om, hvordan det går. Han har været stabil siden 2018. Han har kunnet holde sygdommen i ave, selvom det har været et presset forløb i forbindelse med sagen, og han hører ikke stemmer. Han er stadig førtidspensionist. Han spiller meget på computer og han strejmer meget på Switch. De har jævnlig kontakt med Klager (Biologisk mor)s mor og far og Klager (Biologisk mor)s mormor. Han har ikke kontakt til sin egen mor.

Det sidste samvær med Barn var i august 2025. Indtil da havde de samvær en time hver måned. Han hyggede sig meget med Barn, når de var sammen. Han smilede til hende, hver gang hun smilede til ham. Han kunne se, at Barn udviklede sig fra gang til gang, og han trøstede hende, legede med hende og fik hende til at smile. Plejemoren var med til samværene, og nogle gange var plejefaren der også. Det er rigtigt, at der var nogle gange, hvor de ikke kom til samvær. Det var fordi, at de var syge, men også fordi samværet kun var en time, og de skulle køre fem timer hver vej kun for den time. De fik penge af Kommune 1 til transporten, og nogle gange var pengene forsinkede, og så havde de ikke råd til at tage af sted. Samværet stoppede, da Ankestyrelsen frigav Barn til adoption. De har overvejet at søge Familieretshuset om samvær med Barn, da de gerne vil bevare kontakten til hende.

De gav samtykke til anbringelsen af Barn ved fødslen. Han vidste ikke, hvad han ellers skulle gøre. Han tænkte, at hvad nu hvis der skete Barn noget, mens han havde ansvaret for hende, det ville han ikke kunne tilgive sig selv. På den lange bane og sammen og med hjælp fra netværket kan de godt tage sig af Barn.

Op til fødslen lærte han at give bly på, på en bamse. De fik tilbudt ophold på en familieinstitution, men de var nødt til at tænke på deres psyke, og derfor var det for voldsomt for dem at komme på en familieinstitution. De ville have accepteret døgnfamiliebehandling i hjemmet, men det blev de aldrig tilbudt.

Efter anbringelsen af Barn er de ikke blevet tilbudt nogen hjælp overhovedet, hverken af Kommune 1 eller Kommune 2. Det har gjort ham ked af det. Han ville ønske, at man havde arbejdet på at gøre dem til bedre forældre.

Han synes ikke godt om konklusionerne fra psykologen i forældrekompetenceundersøgelsen. Det gør ham ked af det. Undersøgelsen blev lavet før, under og efter fødslen, som var en meget svær periode for dem begge, og derfor giver undersøgelsen ikke et reelt billede af, hvordan de er. Hvis man lavede en ny undersøgelse eller et tillæg til den gamle, ville han blive glad og tænker, at den ville give et mere retvisende billede af ham og Klager (Biologisk mor).

Klager (Biologisk mor) har forklaret, at hun kan bekræfte de oplysninger, som Klager (Biologisk far) er kommet med.

Hun er på kontanthjælp og skal have et arbejde, men hun kan ikke bruge en praktikplads til noget. Hun skal vist ”på en anden paragraf”. Hun vil fortsat gerne arbejde som Stilling og leve af det. Hun får snart tingene hjem til det. Hun har angst og ADHD, og der er vist mistanke om, at hun også har noget skizofreni. Hun skulle have været til møde i psykiatrien i dag, men måtte aflyse på grund af retsmødet. Hun får medicin mod angst og ADHD og er velmedicineret, og kan kontakte psykiatrien, når hun har lyst. Hun begyndte at tage medicin mod angst nogle måneder før Barn kom til verden, og den har hjulpet på hendes måde at være i verden på. Hun kan nu f.eks. komme ud ad døren og handle.

Psykologen der udarbejdede forældrekompetenceundersøgelsen lyver rigtig meget og taler kun negativt om dem. Hun gav dem slet ikke en chance, og diskvalificerede hende, fordi hendes hukommelse er dårlig. Omkring fødslen var hun depressiv og syntes derfor, at det var bedst for Barn at komme i en plejefamilie. I dag er hun et helt andet sted. Hun kan nu mærke sig selv. Der er op- og nedture, men hun har det bedre. Det går helt vildt godt nu. De ville godt kunne håndtere at have Barn hjemme nu, og i dag ville hun ikke give samtykke til anbringelse af Barn.

Hun udviklede sig meget i samværene, og hun bad plejefamilien om at trække sig tilbage i samværene, da de var alt for meget fremme i skoene og tog over vedrørende Barn. Hun kunne godt trøste Barn, når hun fik lov. Barn var en glad pige, og der var god øjenkontakt. Hun har ikke hørt om VISO, eller er blevet kontaktet af nogen derfra. De har ikke fået noget støtte og fik afvist at få hjælp i hjemmet fra Kommune 1 inden fødslen.

Udviklingspotentialer beskrevet i forældrekompetenceundersøgelsen er slet ikke søgt udviklet. Kommunen har bare givet dem en ”fuckfinger” lige i ansigtet, siden Barn blev født. De har ingen hjælp fået, og det kunne de godt have brugt. De er bare blevet skubbet væk.

Parternes synspunkter

Klager (Biologisk far) og Klager (Biologisk mor) har anført, at en bortadoption er så indgribende, at det er afgørende, at alle formelle krav og regler for sagens behandling er opfyldt til fulde. Det er en anbefaling, at VISO skal konsulteres i sager om bortadoption, og det er ikke sket i denne sag, hvilket det burde være, da sagen er kompleks. Derfor skal sagen udsættes med henblik på en fyldestgørende oplysning ved inddragelse af VISO.

Betingelserne for bortadoption i adoptionslovens § 9 er i øvrigt ikke opfyldt. Der er tale om et ungt par, som er førstegangsførelse. Begge forældre har udfordringer, men de er bekendte dermed, og adresserer dem, bl.a. ved at tage deres medicin og følge behandling. Forældrekompetenceundersøgelsen er ikke retvisende, fordi den er udarbejdet på et tidspunkt, hvor forældrene var pressede.

Der er ikke et anbringelsesgrundlag efter § 47, stk. 1, nr. 1, og slet ikke efter stk. 2, da begge kommuner har forsømt at iværksætte foranstaltninger for at arbejde mod en hjemgivelse.

Det er ikke sandsynliggjort, at forældrene varigt er ude af stand til at tage vare på Barn. De har ikke andre børn, der er anbragt. De har ikke tunge psykiatriske diagnoser med varige og massive funktionsnedsættelser, og der er udviklingspotentiale for begge forældre. Det skal være sandsynliggjort med den højeste grad af sandsynlighed, og det er ikke tilfældet.

Det er ikke godtgjort, at bortadoption er til Barns bedste. Hun kan være arveligt disponeret for særlige udfordringer, hvilket gør hende mere sårbar og derfor muligt ikke egnet til adoption.

Ankestyrelsens repræsentant har anført, at der ikke skal ske udsættelse af sagen med henblik på inddragelse af VISO, da det ikke er en betingelse for frigivelse af et barn til adoption, og det vil ikke bringe nyt til sagen, som er tilstrækkeligt oplyst.

Når de tre betingelser i § 9, stk. 3, er opfyldt, er der tale om et særligt tilfælde efter stk. 2, og bortadoption kan ske.

I denne sag er anbringelsesgrundlaget til stede. Den nyligt foretagne forældrekompetenceundersøgelse viser klart, at der er åbenbar risiko for Barns sundhed og udvikling på grund af utilstrækkelig omsorg, og forældrene kan hverken hver for sig eller sammen varetage omsorgen for hende, og uanset omfanget af tilbudte støtteforanstaltninger kan problemerne ikke løses i hjemmet.

Det er i medfør af den foretagne prognosevurdering sandsynliggjort, at forældrene varigt er ude af stand til at varetage omsorgen for Barn. Det er en valid og grundig undersøgelse, som opfylder kravet om, at det er sandsynliggjort i fornøden høj grad.

Det er til Barns bedste at blive bortadopteret. Hun sikres derved en tryggere opvækst, som også rækker udover det 18. år, og fritager hende for usikkerheden ved at være anbragt i plejefamilie.

Barn har anført, at betingelserne i adoptionslovens § 9, herunder § 9, stk. 3, er opfyldt.

Rettens begrundelse og resultat

Retten finder, at det ved behandlingen af en sag om adoption uden samtykke er kommunens ansvar at vurdere behovet for efter § 71, stk. 1, i barnets lov, at søge rådgivning fra VISO. Efter § 71, stk. 2, i barnets lov, skal kommunalbestyrelsen til brug for udarbejdelsen af en indstilling efter § 70 om adoption uden samtykke efter § 9, stk. 3, i adoptionsloven, søge vejledende rådgivning fra VISO, jf. § 167. Retten finder videre, at det beror på en konkret vurdering af den enkelte sag, hvilke behov kommunalbestyrelsen har for vejledende rådgivning fra VISO, og på hvilket grundlag, og hvordan kommunalbestyrelsen skal søge rådgivningen. Det fremgår af sagen, at der har været kontakt mellem kommunen og VISO, men at VISO ikke har været inddraget i form af egentlig rådgivning til kommunen. Retten finder under disse omstændigheder ikke anledning til at tilsidesætte kommunens skøn vedrørende omfanget af inddragelse af VISO i sagen, og da sagen i øvrigt anses for tilstrækkeligt oplyst, udsættes sagen ikke herpå.

Retten skal herefter afgøre, om betingelserne i adoptionslovens § 9, stk. 2 og 3, for at bortadoptere Barn uden forældrene Klager (Biologisk mor)s og Klager (Biologisk far)s samtykke er opfyldt.

Efter adoptionslovens § 9, stk. 2, kan adoptionsbevilling i særlige tilfælde meddeles, selv om forældrene ikke vil give samtykke, hvis væsentlige hensyn til, hvad der er bedst for barnet, taler for det. Efter § 9, stk. 3, kan adoption meddeles efter stk. 2, hvis betingelserne i barnets lov § 47, stk. 1, nr. 1 eller 2, for at anbringe barnet uden for hjemmet er opfyldt, og det er sandsynliggjort, at forældrene varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for barnet, og at adoption af hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i barnets opvækst vil være bedst for barnet.

Barn er født Dato (2025) og har siden kort efter sin fødsel været anbragt uden for hjemmet med forældrenes samtykke.

Det er efter oplysningerne i sagen herunder oplysningerne om forældrene i forældrekompetenceundersøgelserne af 4. juni 2025 godtgjort, at betingelserne i barnets lov § 47, stk. 1, nr. 1, for anbringelse af Barn uden for hjemmet uden samtykke er opfyldt. Retten har ved vurderingen heraf lagt vægt på, at forældrene i henhold til forældrekompetenceundersøgelserne ikke vurderes at besidde de nødvendige kompetencer til at sikre såvel Barns basale som følelsesmæssige sundhed, udvikling og trivsel, uden at hun lider overlast. Det vurderes i den forbindelse, at kompenserende og støttende indsatser i hjemmet, som følge af omfanget og karakteren af forældrenes kognitive og mentaliseringsmæssige udfordringer, ikke kan føre til en anden vurdering. Hertil kommer yderligere, at ingen af forældrene vurderes stabilt og vedvarende at kunne varetage sikkerheden for Barn i en hverdagskontekst. Retten finder således, at der på grund af utilstrækkelig omsorg for eller behandling af Barn er en åbenbar risiko for, at hendes sundhed eller udvikling lider alvorlig skade, medmindre hun anbringes uden for hjemmet, og betingelserne for anbringelse af Barn uden for hjemmet er opfyldt i medfør af § 47, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, i barnets lov.

Ved vurderingen af, om det er sandsynliggjort, at forældrene varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for barnet, skal der efter forarbejderne til adoptionslovens § 9, stk. 3, foretages en konkret prognosevurdering af begge forældres fremtidige forældreevner.

Det anføres i forarbejderne bl.a., at bestemmelsen kan finde anvendelse i nærmere beskrevne situationer, hvor forældrene har massive misbrugsproblemer eller svær og/eller kronisk psykisk sygdom. Det anføres videre, at adoption allerede fra fødslen bør overvejes, hvor en undersøgelse af forældrenes forhold før barnets fødsel - eksempelvis på baggrund af speciallægeerklæringer eller erklæringer fra en autoriseret psykolog - sandsynliggør, at de kommende forældre er varigt uden forældreevne. Det anføres, at barnets alder har betydning, og at der alt andet lige vil skulle mere til, hvis der er tale om et helt lille barn, men at det vil kunne tillægges betydning, hvis det i forhold til ældre søskende har været vurderet, at forælderen ikke havde forældreevne. Ved vurderingen af, hvad der er bedst for barnet, skal det endvidere indgå, i hvilket omfang forvaltningen har arbejdet for at afhjælpe forældrenes problemer.

Det er beskrevet i forældrekompetenceundersøgelserne af 4. juni 2025 om Klager (Biologisk mor), at hendes kognitive forudsætninger for at udvikle sig er ganske sårbare. Hun ses med massive eksekutive vanskeligheder, der i kombination med følelsesmæssige udfordringer bevirker, at hun ikke kan udnytte sit kognitive potentiale i dagligdagen, og oplysningerne i sagen vidner om varige vanskeligheder og et funktionsniveau hos hende, der gennemgående er så lavt, at hun i ringe grad kan tage vare på sig selv. Hendes personlige fleksibilitet i forhold til at ændre forældreadfærd ses stærkt begrænset, og hun reagerer

med tendens til vrede og udadreagerende adfærd, når hun stilles over for krav, hun ikke kan håndtere. Der ses således meget begrænset evne til omstillingsparathed og i stedet en strategi, der bærer præg af undgåelse og benægtelse.

Klager (Biologisk mor) er diagnosticeret med ADHD og har ifølge egne oplysninger tidligere haft en psykotisk episode. Hertil beskriver hun selv at lide af angst, der tidligere har forhindret hende i at forlade hjemmet på egen hånd. Hun udviser ingen indsigt i, hvad det kan betyde for hendes forælderrolle. Hun har svært ved at passe sin medicinske behandling og ses gennemgående udpræget umoden og dysreguleret. Hun ses uden evne til at anvende sin tænkning og er udpræget følelsesstyret. Det betyder, at de frustrationer, der er forbundet med at lære nyt og forholde sig til krav og kritik, hurtigt kan medføre, at hendes tolerancetærskel overskrides i en grad, så hendes adfærd bliver eksplosiv og uforudsigelig. Klager (Biologisk mor) vurderes samlet ikke at mestre den følelsesmæssige tolerance, der kræves for at kunne indgå i et behandlingsforløb rettet mod at øge forældreevnen og ansvarsfølelsen hos hende. Hun vurderes på denne baggrund ikke i stand til at indgå i et forpligtende samarbejde med relevante professionelle om at udvikle sin forældreevne, og ej heller i stand til at indgå i et forpligtende voksenpædagogisk samarbejde om almindelig daglig livsførelse.

På trods af, at Klager (Biologisk mor) er meget ung, og der endnu kan ske positive forandringer i hendes evne til at tage vare på sig selv og andre, er udgangspunktet dog sårbart og behandlingsbehovet omfattende, samtidig med, at hun slet ikke udtrykker motivation for at modtage hjælpen. Det vurderes derfor sandsynliggjort, at Klager (Biologisk mor) i en for Barn relevant tidshorisont, vil være ude af stand til at varetage hendes behov og udvikling.

Det er om Klager (Biologisk far) i forældrekompetenceundersøgelsen af 4. juni 2025 beskrevet, at hans kognitive forudsætninger for at udvikle sig er ganske sårbare. Han ses med massive eksekutive vanskeligheder og efter sagens oplysninger med varige vanskeligheder og et funktionsniveau, der gennemgående er så lavt, at han i ringe grad kan tage vare på sig selv. Hans personlige fleksibilitet i forhold til at ændre forældreadfærd ses begrænset med en meget begrænset evne til omstillingsparathed og i stedet en strategi, der bærer præg af undgåelse og benægtelse. Klager (Biologisk far) er diagnosticeret med skizofreni og har tidligere haft psykotiske episoder og episoder med selvskade, og har haft et stofmisbrug. Han er nu medicinsk velbehandlet og stabil, men af sagens akter fremgår, at han fortsat beskriver stemmehøring og visuelle hallucinationer, som han dog formår at fungere med. Hans behov for ro, stabilitet og pauser i pressede situationer ses at være så væsentlige og omfattende, at de frustrationer, der er forbundet med at lære nyt og forholde sig til krav og kritik, hurtigt kan medføre, at hans tolerancetærskel overskrides i en grad, så han oplever tilbage-

fald i sin sygdom. Klager (Biologisk far) vurderes samlet ikke at mestre den følelsesmæssige tolerance, der kræves for at kunne indgå i et behandlingsforløb rettet mod at øge forældreevnen og ansvarsfølelsen hos ham, ligesom han ikke vurderes i stand til at indgå i et forpligtende samarbejde med relevante professionelle om at udvikle sin forældreevne.

På trods af, at Klager (Biologisk far) er relativt ung, og der endnu kan ske positive forandringer i hans evne til at tage vare på sig selv og andre, er udgangspunktet dog så sårbart og behandlingsbehovet så omfattende, at det ikke vurderes sandsynliggjort, at han inden for en for Barn relevant tidshorisont kan blive i stand til at varetage omsorgen for hende, hverken selvstændigt eller med støtte. Det vurderes derfor sandsynliggjort, at han i en for Barn relevant tidshorisont, vil være ude af stand til at varetage hendes behov og udvikling.

Retten tiltræder på denne baggrund og af de grunde, der er anført af Ankestyrelsen, at væsentlige hensyn til, hvad der er bedst for Barn, taler for, at adoptionsbevilling kan meddeles. Retten finder, at det efter sagens samlede oplysninger, og navnlig konklusionerne i forældrekompetenceundersøgelserne med en høj grad af sandsynlighed må antages, at forældrene varigt er ude af stand til at varetage omsorgen for Barn, og at de heller ikke med støtteforanstaltninger vil kunne blive i stand til dette.

Da det efter undersøgelserne tillige må lægges til grund, at forældrene heller ikke sammen har de fornødne forældrekompetencer, eller at de sammen har udsigt til at kunne opnå disse, tiltræder retten, at bortadoption af hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i Barns opvækst vil være det bedste for hende.

Alternativet til adoption vil således være, at Barn med en høj grad af sandsynlighed vil skulle tilbringe hele sin barndom hos en professionel plejefamilie med den usikkerhed, dette indebærer, bl.a. med hensyn til, at plejeforholdet kan blive opsagt. Retten finder derfor, at der foreligger sådanne helt særlige omstændigheder og tungtvejende hensyn til barnets bedste, at adoption uden samtykke kan ske.

En bortadoption uden forældrenes samtykke udgør endvidere ikke en krænkelse af artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention eller af artikel 9, stk. 1, i FN Konventionen om Barnets Rettigheder. Retten har herved henvist til, at forældrene efter forældreansvarslovens § 20 a har mulighed for at få fastsat samvær med Barn.

Efter det anførte opretholdes Ankestyrelsens afgørelse.

THI KENDES FOR RET:

Retten stadfæster Ankestyrelsens afgørelse af den 10. november 2025 om, at Barn, født Dato (2025), uden samtykke fra Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far), frigives til bortadoption.

Ingen af parterne betaler sagsomkostninger til den anden part eller til statskas-sen.

Publiceret til portalen d. 17-02-2026 kl. 11:00

Modtagere: Advokat (L) Louise Juul, Advokat (H) Thomas Lorentzen, Klager
(Biologisk mor), Klager (Biologisk far), Modpart Ankestyrelsen